

Časopis obyvatel ÚSP pro zrakově postižené v Brně-Chrlicích

Vydává Ústav pro zrakově postižené v Brně-Chrlicích,
Chrlické nám. 2, 643 00 Brno, 545 558 131, fax: 554 558 188 Marie Janáčková
E-mail: office@uspchrlice.cz, www.uspchrlice.cz

OBSAH:

Rozloučení bývalého starosty a přání do roku 2011
Kulturní akce v lednu
Sportovní akce za rok 2010
Narozeniny a rozloučení
Spojení dvou rodů Jana a Elišky
Maledivy podle ČT a Vlasty Elsnicové
Tři ženy – houževnatost, odvaha, handicap
Můj rodný kraj, ZUŠ Modřice
Hmatová výstava a Hudební dýchánky

Přání k novému roku 2011

Vážení spoluobčané, přeji Vám v novém roce 2011 pevné zdraví, lásku, štěstí, pohodu v rodinách, vzájemné porozumění a toleranci a úspěch ve Vašem konání.

Do nového roku 2011 vykročíme optimisticky, radostně a plni odhodlání splnit si plánovaná předsevzetí a cíle. Všem Vám patří poděkování za výtečnou spolupráci po celá léta, kdy jsem byl starostou MČ Brno - Chrlice.

Pravidelně jsem ústav navštěvoval, podílel jsem se na akcích, které jste připravovali.

Po stavebních úpravách v ústavu a vybudování multifunkčního sálu a následně velkého společenského sálu došlo i k využití těchto zařízení pro potřeby městské části.

Uskutečňovaly se zde dětské besídky, kulturní, společenské akce a setkání s našimi zahraničními partnery.

Těchto akcí se zúčastňovali i zástupci vlády, kraje, města Brna a starostové okolních měst a obcí. ÚSP se mohl prezentovat svým zázemím pro své klienty a MČ zviditelněním toho, co se zde pořádá a v jakém rozsahu.

Motto:

Hromadu lásky, co srdce pohladí, rodinu a přátele, co nikdy nezradí.

Pozdravy všem uživatelům ÚSP

Ing. Vladimír Kučera

Nové vedení MČ Chrlice:

Ing. Petr Mandelík, Ph.D	starosta
Bc. Ivana Telecká	místostarostka
Mgr. Monika Sklenářová	místostarostka

Akce leden

Duchovní akce

Mše církve římsko katolické v kapli

Rozhovory nad Biblií v kapli

Evangelická bohoslužba v kapli

Sbor Naděje

Zkouška sboru v MF sále

Vystoupení sboru v Bílovicích nad Svitavou

Vystoupení v Zastávce u Brna

Akce mimo ústav

Hudební dýchánky v Technickém muzeu

Varhanní koncert na HF JAMU

Akce v našem sále

ZUŠ z Modřic - vystoupení žáků

Děkujeme za finanční dary v roce 2010. Jejich dárci byli:

Vlasta Pavlíková z Podolí, Cyril Kopřiva, Růžena Polanská, Komfort, Mgr. Pavla Zálešáková z Kyjova, PhDr. Dana Linkeschová, MUDr. Roma Flašar, Město Modřice, Ing. Luděk Sklenář, starosta ze Střelic,

*Velký ženský pěvecký sbor
Mladost v sále ÚSP*

Děkujeme za věcné dary všem, kteří přispěli.

Jedním z darů byla socha nevidomého z dílny výtvarníka Jiřího Kostihy, která dnes stojí ve výklenku zahradní části ústavu.

7. dubna 2011 v prostorách ÚSP bude výstava autorových děl.

Módní přehlídka byla perfektně zajištěna hotely: Comsa, Avanti, Voroněž a ND v Brně. Lions klub daroval sladkosti na ples a materiál do dílen, kam putovaly i dary paní Kobiánové a paní Novákové. Slečna Sedláková darovala telefon našemu uživateli, paní Holbojová obraz, paní Krátká a Znášiková kompenzační pomůcky, Billa a Makro přispívá sladkostmi, a tak spolu s paní Řehůřkovou z prodejny zeleniny z Chrlic zajistili pěknou mikulášskou nadílku. Na rekreaci do Chorvatska naše uživatele vybavila ochrannými krémy lékárna v Chrlicích.

Říše pohádek na zámku?

V novém roce jsme se opět sešli s dětmi a jejich doprovodem na dětském maskárním karnevalu, tentokrát v neděli 23. ledna 2011. Zahradní sál Ústavu sociální péče do posledního místečka zaplnila drobtina v nejrůznějších maskách a spokojení rodiče z nich nemohli spustit oči. V úvodním průvodu se všem předvedli tajemní čarodějové, vodníci, barevní motýlci, ovečky, nastrojené princezny a mnoho dalších pohádkových postav. Pak už začalo to pravé karnevalové rejdní. Nechyběly ani soutěže, na něž se děti vždy těší, odměněné drobnou sladkostí. A samozřejmě jaký by to byl ples bez bohaté tomboly, za kterou všem dárcům děkujeme. Snad to bylo

pro všechny příjemně strávené odpoledne. Cestou domů jistě děti potěšil osvěžující sníh sypající se ze sněhové peřinky.

Děkujeme vedení ÚSP za možnost zapůjčení sálu pro radovánky naší drobtiny.

Za Klub žen Chrlice Věra Černá

Soutěž v SONS Kyjov

Nejen u nás probíhaly soutěže ve psaní na stroji, na Pichtově stroji a na Pražské tabulce. Po této naší soutěži se zúčastnili naši uživatelé stejné soutěže v SONS Kyjov. Výsledky zveřejnila paní Hanka Vrtková v Očku z Kyjova. Jelikož některá místa obsadili i naši šikovní uživatelé, zveřejňujeme jmenovitě jen jejich umístění.

Soutěže se účastnilo mnoho členů z organizací SONS z různých měst: Svitav, Uherského Brodu, Zlína, Olomouce a dalších. Jak pan Hašek uvádí, bylo jich kolem 40. Soutěž trvala celý den s polední přestávkou a obědem, odjezd našich uživatelů byl až k večeru.

Čtení Braillova písma, kategorie B, později osleplí

1. místo Svitavy
2. místo Uherský Brod
3. místo za ÚSP Brno-Chrlice - paní Květa Filová

Psaní Braillova písma, obě kategorie

1. místo Zlín
2. místo Svitavy
3. Uherský Brod

Zde neměli naši uživatelé štěstí.

Psaní na Pražské tabulce

1. místo Brno

2. místo Olomouc

3. ÚSP Brno-Chrlice – pan Vilém Hašek

Hudební dýchánky v TM Brno

Mnoho let jezdíme do Technického muzea, nikoliv za sbírkami, které se zde vystavují, ale na příjemné posezení, které nese i svůj název Hudební dýchánky.

Jsou rozděleny na dvě části – besední a hudební.

Dýchánků se účastní i paní Mgr. Eliška Hluší, která je vedoucí Oddělení dokumentace tyflopédických informací. Zajišťuje nám přednášející a vlastně celé podvečerní posezení.

Na tom našem posledním byla v besední části výstava koček. Na každou jsme si mohli sáhnout, chovatelé z Brna nám rádi sdělili, jaké druhy a barvy srsti mají, jaké jsou kočky barvy.

Nehudební část se skládá z různých aktivit – přednášek o Nepálu, o Moskvě, pokaždé přednáší ten, který tuto zemi navštívil. Donesou předměty dovezené z této země, které si můžeme osahat. Jde o vyřezávané předměty, věci z kovu a keramiky. Popisují je a dávají nám tak nahlédnout do zvyků a tradic vzdálených zemí, kam sami nemůžeme.

V hudební části se zpravidla prezentují studenti brněnské konzervatoře vážnou hudbou. Učí se tím vystupovat před publikem, mají připraveno své pásmo, vždy jde o nějakou jinou hudbu, vždy však českých a světových klasiků.

Jednou za měsíc se tak dostaneme do milého prostředí, dostaneme zde i malé občerstvení před odjezdem.

OHLÉDNUTÍ ZA SPORTOVNÍM ROKEM **SPORTOVNÍ AKTIVITY A MUZIKOTERAPIE V ROCE 2010**

Jitka Kozumplíková

Účel sportu zrakově postižených :

Zkvalitnění a doplnění péče o zrakově postižené.

Zpříjemnění pobytu v ÚSP.

Omezení rizika izolace uživatel.

Zlepšování fyzické zdatnosti všech věkových kategorií.

Prevence vzniku nadváhy a obezity.

Přehled pravidelných týdenních sportovních aktivit:

Kuželky Telnice

Plavání

Shown down

Základy TV + posilovna

Ruské kuželky

Muzikoterapie

Ostatní sportovní aktivity pořádané nepravidelně :

Turistika, procházky

Přehled ročních sportovních akcí :

Účast na SH Tloskov (květen)

SH Chrlická žaba (září)

Soutěž „Chrlická liga“ - září 2010 - únor 2011

Rekreace (turistika) - pobyt v tuzemsku (Milovy)

Rekreace (turistika + plavání) - pobyt v zahraničí (Chorvatsko)

Pravidelné sportovní aktivity po celý rok

Kuželky - Orlovna Telnice, 2 x týdně 6 uživatel,

Plavání - Krytý bazén Blučina, koupaliště v okolí, zahradní bazén v ÚSP

Shown down - Multifunkční sál ÚSP

ZTV + posilovna - tělocvična ÚSP

Ruské kuželky - po dobu pěkného počasí na zahradě ústavu, při jarních a podzimních chladnějších dnech v zázemí ústavu - multifunkční sál

Muzikoterapie - muzikoterapie ÚSP pro seniory a ostatní uživatele.

Můj rodný kraj

Mé dětství se spojuje s kamarádem, který sedával na zahradě mého rodného domu na malém pařezu, měl velké černé oči a celou dobu mě na něho velmi mrzelo, že se mnou nikdy nepromluvil. Ani jediné slovo. Přestože jsem za ním chodila a ptala jsem se ho, co to pije.

Když jsem doma dostala, chodila jsem mu žalovat a vyplakat se na trávě vedle něho a když se mým rodičům narodila první vnučka - bylo mi necelých devět let - utíkala jsem mu tu novinu říct, i když už jsem dávno věděla, že se se mnou nebude radovat.

Můj trpaslík Ťupek hlídal naši zahrádku, bez přestání troubil na mušli a možná sdílel ve svém kamenném srdci se mnou moje radosti i starosti dětství. Ráda na ty chvíle pod velkou třešní vzpomínám...

Ihned se mně moje vzpomínky vrátily, když jsem se doslechla, že k nám do ústavu nastoupil pán, který má stejné příjmení jako měl můj trpaslík jméno. No, není to v životě náhoda?

Pan Peter Ťupek, s jehož laskavým svolením předešlá slova uveřejňuji, je u nás necelého čtvrt roku a dosud nevěděl, že také uživatelé přispívají do Zorničky svými články, postřehy a nejvíce vzpomínkami na svůj rodný kraj.

Tato relace měla před více než třemi roky velký úspěch a vystřídalo se na 20 lidí, aby si zavzpomínali. Později se jen tak někdo z nových uživatelů uvolil, že něco ostatním řekne, popíše své rodné místo tak, jak ho zná nejlépe.

Jako první „na zkoušku“ zavzpomínal pan Pouchlý. Věděl o historii Podolí, kde se narodil, velmi mnoho. Následoval pan Hašek, paní Eva Dvorská, paní Liduška Holbojová, které se dojetím při vzpomínkách často třásl hlas, pánové Viktor Hlaváč, Mojmír Rožnovský a další a další. Pan Rožnovský dostal dokonce takový impuls, že svá trampská léta začal na pokračování i s ilustracemi pravidelně do Zorničky namlouvat. Nebyly to ledajaké ilustrace, protože je maloval pozdější akademický malíř.

Velmi ráda na spolupráci se všemi uživateli vzpomínám, protože přinášela pohodu, otvírala cestu, kterou nyní jdeme všichni společně dál a věřím, že přinesla i dobrý pocit vypravěčům z toho, že mohli o svém životě říci ostatním.

Tak zkusíme štěstí znovu, snad budeme opět úspěšní:

Nemluvím česky, ale jsem tady rád

Peter Ťupek

Moje slovenština určitě prozrazuje, že jsem se narodil na Slovensku, přímo v Bratislavě. Tedy pocházím ze zahraničí.

V Bratislavě nebyla škola pro zrakově postižené, tak jsem musel do školy na Veverí do Brna. Odsud znám i pana Mirka Blažka, který bydlí také v ústavu. Mohu říci, že Brno díky školním létům trochu znám.

Později školu pro nevidomé v Bratislavě otevřeli, tak jsem ji dochodil tam. Dodnes je tato škola ve Smrči 6, nese název Základná umelecká škola pre nevidiacich a zrakovo postihnutých v Bratislave.

Na této škole se v současnosti připravují talentovaní žáci na konzervatoř. Stávají se z nich zpravidla ladiči pian.

Bratislava, kdysi nazývaná také Prešpurk, má mnoho historických památek přímo v jádru města. Původním městským opevněním byla Michalská brána, kterou se vchází do města stavěného v barokním stylu. V Primaciálním paláci, dnešním sídle primátora, byl podepsán tzv. prešpurský mír (mírová smlouva z roku 1805 mezi diplomaty francouzského císaře Napoleona a rakouského císaře Františka I.)

Městu dominuje Bratislavský hrad, místo bylo obýváno nejen v dobách neolitu (také jinak doba měděná), ale i v období keltském, později se stalo toto místo střediskem Velké Moravy.

Pod hradem protéká mohutná řeka Dunaj. Nad ústím řeky Moravy do tohoto veletoku se rozpíná zřícenina hradu Devín. V 19. století však byl zničen Napoleonovou armádou.

Na periférii Bratislavy je největším rekreačním centrem slovenské metropole, středisko Zlaté piesky. V r.1976 se zapsalo do povědomí všech největší leteckou nehodou ČSA v tehdejší ČSSR. Po poruše dvou motorů a nedokončeném pokusu o přistání na nedalekém letišti letadlo linky Bratislava-Praha spadlo do jezera.

Do školy v Bratislavě jsem docházel z domova, měl jsem spoustu kamarádů, ale když přijdu do Bratislavy, už se nepotkáváme. Občas se do Bratislavy zajedu podívat, ze Zlína se sestrou na místa mého dětství. Mám v Bratislavě kmotru, nebo jak se říká u nás krstnú mamu.

Bydlištěm stále patřím do Zlína, kde jsem u sestry, ale plánuji, že bych v ústavu zůstal natrvalo. Ve Zlíně jsem navštěvoval Tyfloservis, tam se věnují postižení výrobě nejrůznějších předmětů, zaměstnanci Tyflocentra také doprovázejí nevidomé na předem domluvené trasy. Dověděl jsem se, že sem do Brna jezdí soutěžit na Chrlickou žabu. Těším se, až se tady se svými známými setkám.

O zrak jsem přišel díky klešťovému porodu mé matky. Od mladších sourozenců jsem pomoc čekat nemohl. Moje matka se mnou celý život byla doma, než péči o mne převzala má sestra.

Bydleli jsme na bytě, moje maminka se mnou chodila na procházky kolem Dunaje, v něm jsem se jednou skoro utopil. Plaval jsem v Dunaji až ke břehu, když proplouvala kolem loď a dělala takové vlny, že jsem měl co dělat, aby mne silný proud nepotopil.

Vrátím-li se do současnosti, rád chodím v ústavu do pracovní terapie, věnuji se keramice a když keramická dílna není dostupná, je možnost pracovat i v šicí dílně. Zapojil jsem se do akcí, které tady probíhají. Ve Zlíně jsem hrál show down a jsem velmi rád, že si ho mohu zahrát i tady, stejně tak rád jezdím na kuželky a těším se na akce, které budou.

Jelikož jsem plavec a nemusím plavat právě v Dunaji, jel jsem také do Blučiny na plavání. Ještě mnoho lidí neznám a někdy mne vyleká, když mi někdo položí ruku na ramena a osloví mne, stejně tak ve městě, když nikoho nepoznám. V dílnách si mne „vypůjčila“ paní Janáčková, poprosila mne, abych pověděl něco o své Bratislavě, kterou by dnes již nikdo nepoznal.

Co mám rád jsem napsal. Co nemám rád, to nevím, snad jen kreslené filmy, jinak se normálně dívám na televizi. Mám ji na pokoji a je fajn, že mám více programů.

Maledivy mohou zmizet ze zemského povrchu.

Překlad z esperanta od paní Vlasty Elsnicové doplňuje článek sepsaný podle pořadu podle ČT 2

Globální oteplení je schopné Maledivám uškodit. Proto vláda této země plánuje koupit pozemky od jiných států. Tedy, jestli obyvatelé Malediv budou chtít, mohou se přestěhovat tam. Maledivská republika se nachází v řadě 20 atolů, které se skládají ze 192 korálových ostrovů. Prezident země Mohamed Nasheed (u vlády od r. 2008) v rozhovoru novinám řekl, že díky globálnímu oteplování se hladiny moří a oceánů zvedají. Podle mínění vědců může Maledivy ohrozit povodeň kvůli vysoké hladině světového oceánu, globální oteplování způsobuje toto zvýšení hladiny. Tento stav může také ohrozit natolik, že velká část přímořského oblouku může být dost brzy odplavená a Maledivy mohou nakonec zmizet ze zemského povrchu i ze světa.

„Pro změnu klimatu nemůžeme dělat nic, musíme koupit pozemky kdekoliv,“ řekl Nasheed. „Byli bychom neradi, kdyby Maledivy ze světa zmizely, ale také bychom byli neradi, kdybychom se měli stát klimatickými uprchlíky, bydlícími ve stanech,“ řekl dále Nasheed.

Podle prezidentových slov se na zakoupení jakýchkoliv pozemků bude zakládat fond. Jak se budou platit členské příspěvky k jeho vzniku? Budou získané z turistického ruchu ve výši několika miliard.

Prezident zdůrazňuje, že některé země jsou připravené zúčastnit se jednání o prodeji pozemků. Upřednostněné jsou Srí Lanka a Indie. V těchto dvou zemích již nalezlo 300 000 obyvatel Malediv domov s jednoduchou kulturou a dobrými klimatickými podmínkami. Další zajímavá země by byla také Austrálie, protože tady je hodně nevyužitého prostoru.

Koncert ZUŠ z Modřic

PhDr. Markéta Běhalová

Už se stalo takovou krásnou tradicí, že každým rokem k nám přichází návštěva ze Základní umělecké školy z Modřic, žáci i pedagogové. Tak tomu bylo i letos. Ředitelku ZUŠ p.Barboru Křemenákovou a p.učitele Petra Křivánka známe léta. Tentokrát s nimi přijeli i paní učitelka Magda Slaná a jejich noví kolegové Alžběta Grecová a Štěpán Švestka. V podání hostů zazněly krásné melodie k poslechu i ke zpěvu. O to se přičinili i naši zpěváci v sále, kteří se k písničkám bezprostředně přidali. Písně „Vyletěla holubička“ a „Pec nám spadla“ hrál malý Ondra na violoncello. Nedalo se odolat. Někteří už zpívali, i do rytmu písní vytleskávali. Na koncertě zněl i klavír, housle, violoncella, trubky. Některé děti jsme znali z loňska.

Přibýly i nové tváře. Některé z dětí byly malé, drobné, za klavírem je nebylo ani vidět, ale to nevadilo. Byly velmi šikovné, po klávesnici jim prstíky jen běhaly. I za violoncellem byly jako doma. Časem určitě přerostou jejich velký hudební nástroj. Náš potlesk a uznání si zasloužily, tak byly dobří. Vířa už je větší školačka. S vrozenou elegancí, za doprovodu houslí, na klavír předvedla známé melodie. Vystoupení na veřejnosti není jen tak. Někteří o tom z vlastní zkušenosti taky něco ví. Nebývají to chvíle příjemné. Moc jsme jim drželi pěsti, ale nebylo to zapotřebí. Děti vše bezvadně zvládaly, úplní profesionálové. A tak to šlo dál. Ke klavíru se připojily i housle. Svou hrou jako by učitelka dodávala svým žákům pocit bezpečí, jistoty. Vše ladně plynulo. Zazněl i další duet. Patrik je naším známým trumpetistou z loňska. Za ten rok povyrosl. S panem uč. Křivánkem zahráli Kde je sládek. Zkuste hádat, jestli naši lidé tu píseň znali. To víte, že ano a s muzikanty si ji zazpívali. Zpěv zněl vítězně, slavnostně. Za doprovodu trumpet naši lidé totiž ještě nikdy nezpívali. A ladilo to náramně. Nastoupil smyčcový kvintet. Plynula tu Vltava, známá, slavná, opěvovaná Vltava, skladba Bedřicha Smetany. V tak originálním provedení jsme ji ještě nezažili. Odpolední koncert stihl i náš pan Rožnovský. Ve svých devadesáti letech se vrátil ze schůze rybářů. Koncert si nemohl nechat ujít, proto ze schůze tolik spěchal. Stihl koncert, stihl „svého“ malého trumpetistu, který mu byl sympatický už z loňska, stihl i „svého“ p.učitele Křivánka, který mu kdysi na přání zahrál jeho oblíbenou melodii - vojenskou večerku.

Koncert skončil. Poděkovali jsme všem účinkujícím, všem hostům. Bylo to velmi příjemné setkání. Za rok se budeme na ně těšit zas.

Nejen žáci z Modřic, ale i děti z chrlické MŠ a ZŠ chodí za našimi uživateli se svým vystoupení. V prosinci 2010 nám děti přišly ukázat své pásmo písniček a scének.

Když nás provází odvaha
Když nás provází odvaha

Život jedné silné ženy

Před dvěma lety ve věku 98 let umřela žena jménem Irena Sendler. Během druhé světové války Irena získala povolení k práci ve Varšavském ghettu jako instalatérka/svářečka. Měla k tomu svůj důvod. Irena věděla o plánech nacistů se Židy. Na dně tašky s náradím vynášela děti z ghetta, v zadní části svého nákladáku měla místo pro starší děti. Během své činnosti Irena dokázala takto zachránit až 2500 dětí. Nacisti ji chytili a přelámali nohy, ruce a brutálně ji zbili.

Irena si vedla poznámky o všech dětech, které se jí podařilo osvobodit. Uschovala je ve sklenici, zahrabané pod stromem na její zahrádce.

Po válce se pokusila najít rodiče a znovu spojit rodiny. Ale většina skončila v plynových komorách. Děti se dostaly do dětských domovů a byly adoptované. V roce

2007 byla Irena Sendler nominována na Nobelovu cenu míru. Ale zvolená nebyla. Cenu dostal Al Gore za projekt o globálním oteplování... Uplynulo více než 60 let od ukončení 2. světové války. Tato žena se zapsala přinejmenším do srdcí těch, kteří se po válce opět našli.

Článek poskytl Ing. Vl. Kučera

Síla není jen v odvaze, ale také v umění dokázat žít s postižením jako normální člověk.

Helen to dokázala

Výňatek z časopisu Epocha

Vyprávění je o ženě, která měla přátele, jež znal celý svět. Žena, která dokázala vystudovat a do konce života být činná, psát knihy, účastnit se společenských akcí, vytvořit nadaci a pomáhat stejně postiženým. Jen málokdo by s ní však měnil – od svého jednoho roku byla hluchoslepá.

V roce 1880 se v malém městečku státu Alabama narodila zcela zdravá holčička. Uplynul rok a dívenka vlivem nemoci či nákazy dostala velmi vysoké teploty, které byly příčinou jejího oslepnutí a následně i ztráty sluchu. Její matka se však nevzdala a po několika letech trýznivého života, kdy nevěděla, jak svou dceru učít komunikaci, si vyhledala Grahama Bella. Nebyl jen vynálezcem telefonu, jak si mnozí myslí. Zabýval se učením takto postižených dětí, a to vyťukáváním písmen do dlaně. Byla to obdoba Lormovy abecedy. Učil tak děti žít s jejich handicapem.

I přes svou již tenkrát dobrou praxi on i Helenina matka žasli, jak rychle se malá holka učí, jak jí její inteligence pomáhá zvládat to, co ostatním trvalo léta. Z agresivního dítěte, které rozbíjelo vše kolem sebe a tím se bránilo krutému osudu, se stala pečlivá studentka. Vyhrála boj s neschopností spojit se se světem. V Baltimore Bell pomohl Helen najít stejně postiženou společnici, se kterou bydlela. Annu ale čekala operace, která jí zajistila alespoň slabé vidění. Tyto dvě ženy i přes své postižení dokázaly pomáhat celý život ostatním postiženým.

A do třetice opět žena

Nevidomá sochařka

Ve vstupní hale Kanceláře veřejného ochránce práv stojí socha. Má zavázané oči, v každé ruce drží jednu kouli. Sama neví, která z nich je bílá a která černá. Není to zavázanýma očima, ale tím, že její oči nevidí. Socha se jmenuje Spravedlnost, která zpravidla slepá musí být, aby nebyla ovlivňována okolím.

Tak si představuje sochařka spravedlnost, a tak ji ztvárnila. Nejde jen o umění, o zdolání materiálu tak, aby mu dal člověk formu a ducha, ale jde o fantazii, kterou zhmotní opravdový umělec, tím větší, když sám na svou práci nevidí. Paní Přikrylová je nevidomá. V průběhu svého života přišla o oči, střídala domovy, až se objevila ve Šlapanicích.

Po ukončení vzdělání založila svou rodinu, se kterou nyní bydlí mimo Brno.

V době svých studií, kdy dala přednost umění, se spojila s výtvarníkem Štěpánem Axmanem, který se mnoho let věnuje nevidomým a ten z ní udělal na slovo vzatou sochařku. Spolupracuje s ní stále, a tak může paní Boženka, po které nazval i hmatový kroužek (Ateliér Boženka) vystavovat svá díla v Domě umění, v Muzeu romské

kultury v Brně, na sv. Kopečku. Tato žena je romského původu a také pro své umučené rómské předky vytvořila sochařské dílo na jejich památníku u Kunštátu. Má velkou vazbu k Brnu, po řadu let je klientkou TyfloCentra v Brně.

Hmatová výstava

A když už je řeč o této organizaci, není od věci připomenout si jejich lednovou akci v Králově Poli v čele s paní RNDr. Hanou Bubeníčkovou a starostou Ing. Ivanem Konečným. HapAtelier zřízený při TyfloCentru Brno zde uspořádal výstavu pod názvem Dotekem.

Jak píše Královopolské listy, autoři výstavy chtěli přiblížit návštěvníkům, jak vnímají svět nevidomí hmatem, zvukovými vjemy, svými pocity.

Naši uživatelé se na této výstavě byli také podívat. Bylo možné vše si osahat, některé věci byly ukryty v krabicích, kam si museli vsunout obě ruce a nahmatat a posoudit co „vidí“. Byly zde i hmatové obrazy, špendlíkové obrazy, zvukové obrazy a keramika. To vše se může nevidomému člověku nabídnout k jeho prohlédnutí, posouzení a představitosti, co právě cítí v dlaních.

Za loňský rok se opět sešly na kontě Nadačního Fondu Slunečnice finanční dary, které budou sloužit našim uživatelům. Děkujeme za věcné dary všem, kteří přispěli.

Jedním z darů byla socha nevidomého z dílny výtvarníka Jiřího Kostihy, která dnes stojí ve výklenku zahradní části ústavu. Tento umělec bude mít v prostorách ÚSP 7. dubna 2011 výstavu svých prací spolu s výstavou našich výrobků. Všichni mají možnost přijít se podívat.

O perfektní zajištění loňské Módní přehlídky se postaraly hotely: Comsa, Avanti, Voroněž a Národní divadlo v Brně. Lions klub daroval materiál do dílen a každoročně přispívá trochou do tomboly plesu. Slečna Sedláková darovala mobilní telefon našemu uživateli, paní Holbojová obraz do kaple, paní Krátká a Znášiková kompenzační pomůcky, paní Kociánová šicí stroj do pracovní terapie, paní Nováková kávovar a překapávač. Billa a Makro přispívá sladkostmi, tak díky jim a paní Řehůrkové z prodejny zeleniny z Chrlic jsme měli pro uživatele pěknou mikulášskou nadílku. NA rekreaci do Chorvatska naše uživatele vybavila ochrannými krémy lékárna v Chrlicích.

Výběr peněz z automatu:

Pokyny pro muže:

1. Zajed' autem až k bankomatu, spusť okénko svého vozidla.
2. Zasuň kartu do bankomatu a vyťukej PIN .
3. Napiš kolik potřebuješ vyzvednout.
4. Vytáhni ze stroje kartu, peníze a složenku.
5. Zavři okénko svého vozidla a odjed'.

Pokyny pro ženy:

1. Zajed' k bankomatu.
2. Zařad' zpátečku, aby ses s autem dostala na úroveň bankomatu.
3. Zabrzdí ruční brzdu, spusť okénko svého vozidla.
4. Najdi kabelku, vysyp obsah kabelky na sedadlo vedle sebe a najdi kartu.
5. Řekni osobě, se kterou jsi na mobilu, ať zavolá později.
6. Zkus zasunout kartu do bankomatu.

7. Pootevři dveře auta, aby ses dostala blíž k bankomatu a dosáhla rukou. Zasuň kartu.
8. Znova zasuň kartu, tentokrát správným směrem.
9. Prohrabej kabelku a najdi diář, na jehož zadní desce máš PIN.
10. Naklepej PIN do bankomatu.
11. Stiskni tlačítko ZRUŠIT a naklepej správný PIN a obnos, který chceš vybrat.
12. Překontroluj ve zpětném zrcátku svůj make up.
13. Vezmi z bankomatu peníze, vysyp kabelku, najdi peněženku a dej do ní vybrané peníze.
14. Zapiš vybranou částku do seznamu plateb a schovej složenku
15. Překontroluj svůj make up a popojeď asi půl metru.
16. Zařaď zpátečku a zajed' zpět k bankomatu. A vytáhni z něho svou kartu.
17. Vysyp opět obsah kabelky, najdi peněženku a zastrč kartu na místo pro ni určené!
18. Vrhni ošklivý pohled na podrážděného řidiče čekajícího za tebou.
19. Nastartuj chcíplý motor a odjed'.
20. Po 3 km uvolni parkovací brzdu a ukonči hovor, který jsi měla před výběrem obnosu.

Majitelé firem se baví mezi sebou:

„Poslouchej, ty dáváš výplaty zaměstnancům, i když je krize?“

„Nedávám, a ty?“

„Taky nedávám. A chodí do práce i tak? !“

„Ano, chodí.“

„Poslouchej, a neměli bychom od nich vybírat vstupné?“

Naši uživatelé si nemohou sami přečíst vše, co je zajímavá, proto je někdy nezbytné pomoci si články, které již mají autora, doufáme, že každý autor rád vidí, že se jeho články rozšiřují mezi i takto postižené lidi. Děkujeme.